

ΔΕΥΤΕΡΗ ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 8ης Νοεμβρίου 1990

για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την πρωτασφάλιση ζωής και τη θέσπιση διατάξεων που σκοπό έχουν να διευκολύνουν την πραγματική άσκηση της ελεύθερης παροχής των υπηρεσιών καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ

(90/619/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 57 παράγραφος 2 και το άρθρο 66,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,Σε συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο⁽²⁾,Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι είναι αναγκαίο να αναπτυχθεί η εσωτερική αγορά των ασφαλίσεων ζωής και των εργασιών που αναφέρονται στην πρώτη οδηγία 79/267/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 5ης Μαρτίου 1979 περί συντονισμού των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη της δραστηριότητας πρωτασφάλισης ζωής και την άσκηση αυτής⁽⁴⁾, στο εξής ονομαζόμενη «πρώτη οδηγία», όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την πράξη προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας· ότι, για την επίτευξη του στόχου αυτού, είναι σκόπιμο να διευκολυνθούν οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις που έχουν την έδρα τους στην Κοινότητα, να παρέχουν υπηρεσίες εντός των κρατών μελών και να δοθεί έτσι η δυνατότητα στους αντισυμβαλλομένους του ασφαλιστή να αποτείνονται όχι μόνον σε επιχειρήσεις εγκατεστημένες στη χώρα τους, αλλά επίσης σε επιχειρήσεις που έχουν την εταιρική έδρα τους εντός της Κοινότητας και είναι εγκατεστημένες σε άλλα κράτη μέλη·

ότι κατ' εφαρμογή της συνθήκης, μετά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου και για θέματα παροχής υπηρεσιών, απαγορεύεται κάθε μεταχείριση που δημιουργεί διακρίσεις βασιζόμενες στο γεγονός ότι μια επιχείρηση δεν είναι εγκατεστημένη στο κράτος μέλος στο οποίο πραγματοποιείται η παροχή· ότι η απαγόρευση αυτή εφαρμόζεται στις παροχές υπηρεσιών που πραγματοποιούνται από κάθε εγκατάσταση εντός της Κοινότητας, είτε πρόκειται για την έδρα μιας επιχείρησης, είτε για πρακτορείο ή υποκατάστημα·

ότι, για πρακτικούς λόγους, η παροχή υπηρεσιών πρέπει να οριστεί λαμβανομένης υπόψη αφενός, της εγκατάστασης της ασφαλιστικής επιχείρησης και, αφετέρου, του τόπου ανάληψης της ασφαλιστικής υποχρέωσης· ότι πρέπει, ως εκ

τούτου, να δοθεί επίσης ο ορισμός της ασφαλιστικής υποχρέωσης· ότι, επιπλέον, πρέπει να οριοθετηθεί η δραστηριότητα που ασκείται μέσω εγκαταστάσεων σε σχέση με εκείνη που ασκείται ως ελεύθερη παροχή υπηρεσιών·

ότι πρέπει να συμπληρωθεί η πρώτη οδηγία του Συμβουλίου, ιδιαίτερα προκειμένου να διευκρινιστούν οι εξουσίες και τα μέσα ελέγχου των αρχών εποπτείας· ότι πρέπει επίσης να προβλεφθούν ειδικές διατάξεις σχετικά με την ανάληψη, την άσκηση και τον έλεγχο της δραστηριότητας που αναπτύσσεται υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών·

ότι στους αντισυμβαλλομένους οι οποίοι, συνομολογώντας οικειοθελώς ασφαλιστική υποχρέωση σε άλλη χώρα, τίθενται έτσι υπό την προστασία του νομικού συστήματος αυτής της άλλης χώρας και δεν έχουν ανάγκη ιδιαίτερης προστασίας στο κράτος ανάληψης της ασφαλιστικής υποχρέωσης, πρέπει να παρέχεται πλήρης ελευθερία να προσφεύγουν στην όσο το δυνατόν ευρύτερη αγορά ασφαλίσεων ζωής και των πράξεων που αναφέρονται στην πρώτη οδηγία· ότι, αφετέρου, πρέπει να εξασφαλίζεται στους άλλους αντισυμβαλλομένους επαρκής βαθμός προστασίας·

ότι για ορισμένες πράξεις που αφορούν τα συλλογικά ταμεία συνταξιοδότησης, το πλήθος και η πολυπλοκότητα των διαφόρων συστημάτων και οι στενές τους σχέσεις με τα καθεστάτα κοινωνικής ασφάλισης, χρήζουν προσεκτικής μελέτης· ότι πρέπει, ως εκ τούτου, να εξαιρεθούν από το πεδίο εφαρμογής των διατάξεων της παρούσας οδηγίας που αφορούν ειδικά την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών· ότι θα αποτελέσουν αντικείμενο άλλης οδηγίας·

ότι εξακολουθούν να διαφέρουν οι ισχύουσες στα κράτη μέλη διατάξεις, όσον αφορά το δικαίο των συμβάσεων που έχουν σχέση με τις δραστηριότητες οι οποίες αναφέρονται στην πρώτη οδηγία· ότι είναι δυνατόν να παραχωρηθεί, σε ορισμένες περιπτώσεις και σύμφωνα με τους κανόνες που λαμβάνουν υπόψη τους τις ειδικές περιστάσεις, η ελευθερία επιλογής ως εφαρμοστέου επί της σύμβασης δικαίου, ενός δικαίου άλλου αντί του δικαίου του κράτους συνομολόγησης της ασφαλιστικής υποχρέωσης·

ότι πρέπει να ενισχυθούν οι διατάξεις της πρώτης οδηγίας οι σχετικές με τη μεταβίβαση του χαρτοφυλακίου, και να συμπληρωθούν με διατάξεις που θα αφορούν ειδικά την περίπτωση κατά την οποία το χαρτοφυλάκιο ασφαλιστικών συμβάσεων που συνήφθηκαν υπό το καθεστώς παροχής υπηρεσιών μεταβιβάζεται σε άλλη επιχείρηση·

ότι, στο παρόν στάδιο συντονισμού, πρέπει να παρασχεθεί στα κράτη μέλη η ευχέρεια να περιορίζουν, με γνώμονα την προστασία των αντισυμβαλλομένων του ασφαλιστή, την ταυτόχρονη άσκηση της δραστηριότητας μέσω εγκατά-

(¹) ΕΕ αριθ. 38 της 15. 2. 1989, σ. 7 και ΕΕ αριθ. C 72 της 22. 3. 1990, σ. 5.

(²) ΕΕ αριθ. C 175 της 16. 7. 1990, σ. 107 και απόφαση της 24ης Οκτωβρίου 1990 (δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στην Επίσημη Εφημερίδα).

(³) ΕΕ αριθ. C 298 της 27. 11. 1989, σ. 2.

(⁴) ΕΕ αριθ. L 63 της 13. 3. 1979, σ. 1.

στασης· ότι ο περιορισμός αυτός δεν επιτρέπεται στις περιπτώσεις ασφαλίσεως στις οποίες οι αντισυμβαλλόμενοι δεν έχουν ανάγκη τέτοιας προστασίας·

ότι η πρόσβαση στην άσκηση της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών πρέπει να υποβληθεί σε διαδικασίες οι οποίες να διασφαλίζουν την εκ μέρους της ασφαλιστικής επιχείρησης τήρηση των διατάξεων που αφορούν τόσο τις οικονομικές εγγυήσεις όσο και τους όρους ασφάλισης και τους πίνακες ασφαλιστών· ότι οι διαδικασίες αυτές μπορούν να απλουστευθούν στο μέτρο που η δραστηριότητα η ασκούμενη ως παροχή υπηρεσιών αφορά αντισυμβαλλόμενους οι οποίοι, λόγω των χαρακτηριστικών της ασφαλιστικής υποχρέωσης που προτίθενται να αναλάβουν, δεν έχουν ανάγκη ιδιαίτερης προστασίας στο κράτος της ασφαλιστικής υποχρέωσης·

ότι για τις συμβάσεις ασφαλίσεως που συνήφθησαν υπό καθεστώς της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών ενδείκνυται να δοθεί στον συμβαλλόμενο η δυνατότητα καταγγελίας της συμβάσεως εντός προθεσμίας 14 έως 30 ημερών·

ότι με την πρώτη οδηγία υιοθετήθηκε η αρχή σύμφωνα με την οποία απαγορεύεται η σόρευση των δραστηριοτήτων τις οποίες ρυθμίζει η οδηγία 73/239/ΕΟΚ ⁽¹⁾ (επιλεγόμενη πρώτη οδηγία συντονισμού των ασφαλίσεων ζημιών), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 88/357/ΕΟΚ ⁽²⁾, τις οποίες ρυθμίζει η πρώτη οδηγία· ότι μολονότι επέτρεψε τη διατήρηση των υφισταμένων πολυκλαδικών επιχειρήσεων, η πρώτη οδηγία διευκρίνισε συνάμα ότι οι επιχειρήσεις αυτές δεν δικαιούνται να ιδρύουν πρακτορεία ή υποκαταστήματα για την ασφάλιση ζωής· ότι ομοίως πρέπει να απαγορευθεί η εκ μέρους των επιχειρήσεων αυτών ανάληψη των ασφαλιστικών υποχρεώσεων που αναφέρονται στην πρώτη οδηγία, υπό καθεστώς παροχής υπηρεσιών· ότι ο ειδικός χαρακτήρας των υποχρεώσεων που αναλήφθηκαν για τις ασφαλίσεις υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών δικαιολογεί εντούτοις, τουλάχιστον υπό μεταβατική έννοια που αρχίζει από την κοινοποίηση της παρούσας οδηγίας στα κράτη μέλη, την υιοθέτηση μιας ορισμένης ευελιξίας στην εφαρμογή της προαναφερθείσας αρχής·

ότι οι διατάξεις τις παρούσας οδηγίας δεν εμποδίζουν μια πολυκλαδική επιχείρηση να διαιρεθεί σε δύο επιχειρήσεις εκ των οποίων η μία ασχολείται με την ασφάλιση ζωής και η άλλη με τις λοιπές ασφαλίσεις και ότι για να γίνει αυτή η διάσπαση υπό τις καλύτερες δυνατές συνθήκες πρέπει να επιτραπεί στα κράτη μέλη να προβλέπουν, στα πλαίσια του κοινοτικού δικαίου περί ανταγωνισμού, ένα κατάλληλο φορολογικό καθεστώς κυρίως ως προς την υπεραξία που μια τέτοια διάσπαση θα μπορούσε να προκαλέσει·

ότι επιβάλλεται να προβλεφθεί ιδιαίτερη συνεργασία, στον τομέα της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, μεταξύ των αρμοδίων αρχών ελέγχου των κρατών μελών, καθώς και μεταξύ των αρχών αυτών και της Επιτροπής· ότι πρέπει επίσης να

προβλεφθεί ένα καθεστώς κυρώσεων, που θα επιβάλλονται όταν η επιχείρηση που παρέχει τις υπηρεσίες δεν συμμορφώνεται με τις διατάξεις του κράτους μέλους της παροχής·

ότι, εν αναμονή μεταγενέστερου συντονισμού, τα τεχνικά αποθεματικά περιλαμβανομένων και των μαθηματικών αποθεμάτων θα πρέπει να υπόκεινται στους κανόνες και τον έλεγχο του κράτους μέλους της παροχής, εφόσον η δραστηριότητα παροχής υπηρεσιών ως προς τις οποίες το κράτος αποδέκτης της παροχής επιθυμεί να παράσχει ιδιαίτερη προστασία στους αντισυμβαλλόμενους· ότι, αντίθετα, τα τεχνικά αποθεματικά περιλαμβανομένων και των μαθηματικών αποθεμάτων εξακολουθούν να υπόκεινται στους κανόνες και τον έλεγχο του κράτους μέλους όπου είναι εγκατεστημένη η επιχείρηση, όταν δεν είναι δάσιμη η εν λόγω μέριμνα για την προστασία του ασφαλιζόμενου·

ότι πολλά κράτη μέλη δεν υποβάλλουν στις συμβλασεις ασφάλισης ζωής και τις λοιπές εργασίες στις οποίες αναφέρεται η πρώτη οδηγία, καμίας μορφής έμμεση φορολογία, ενώ άλλα επιβάλλουν έμμεσους φόρους· ότι, στα κράτη μέλη στα οποία εισπράττονται οι φόροι αυτοί, διαφέρουν αισθητά ως προς τη διόρθωση και το συντελεστή τους· ότι, θα πρέπει να αποφευχθεί η πρόκληση στρεβλώσεων του ανταγωνισμού για τις επιχειρήσεις των διαφόρων κρατών μελών, λόγω των διαφορών αυτών· ότι ενόψει μεταγενέστερης εναρμόνισης η εφαρμογή του φορολογικού καθεστώτος που προβλέπεται από το κράτος μέλος στο οποίο συνολογείται η ασφαλιστική υποχρέωση μπορεί να άρει μια τέτοια δυσχέρεια και ότι εναπόκειται στα κράτη μέλη να ορίσουν τις λεπτομέρειες με τις οποίες θα εξασφαλιστεί η είσπραξη αυτών των φόρων·

ότι η πρώτη οδηγία προβλέπει ρητά ειδικούς κανόνες για το θέμα της παροχής άδειας σε πρακτορεία ή υποκαταστήματα εταιρειών, των οποίων η έδρα ευρίσκεται εκτός της Κοινότητας·

ότι πρέπει να προβλεφθεί μια ελαστική διαδικασία με την οποία θα διαπιστώνεται αν υπάρχει αμοιβαιότητα με τις τρίτες χώρες σε κοινοτική κλίμακα· ότι σκοπός της διαδικασίας αυτής δεν είναι το κλείσιμο των χρηματαγορών της Κοινότητας, αλλά η προώθηση της φιλελευθροποίησης των χρηματαγορών εν γένει σε άλλες τρίτες χώρες, δεδομένου ότι η Κοινότητα σκοπεύει να διατηρήσει τις χρηματαγορές της ανοιχτές στον υπόλοιπο κόσμο· ότι, προς το σκοπό αυτό, η παρούσα οδηγία θεσπίζει διαδικασίες διαπραγματεύσεων με τρίτες χώρες ή, σαν ύστατο μέσο, τη δυνατότητα λήψης μέτρων συνισταμένων σε αναστολή της χορήγησης νέων αδειών λειτουργίας ή σε περιορισμό των νέων αδειών λειτουργίας·

ότι, σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 8 της συνθήκης, ενδείκνυται να ληφθεί υπόψη η προσπάθεια την οποία πρέπει να καταβάλλουν ορισμένες οικονομίες που παρουσιάζουν διαφορές ανάπτυξης· ότι θα πρέπει να χορηγηθεί σ' ορισμένα κράτη μέλη ένα μεταβατικό καθεστώς που θα επιτρέπει τη βαθμιαία εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας οδηγίας στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών·

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 228 της 16. 8. 1973, σ. 3.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 172 της 4. 7. 1988, σ. 1.

ότι, λαμβανομένων υπόψη των υπάρχουσών διαφορών των εθνικών νομοθεσιών, θα πρέπει να χορηγηθεί επίσης στα κράτη μέλη που θέλουν ένα μεταβατικό καθεστώς που τους επιτρέπει να ποσαρμόσουν τη νομοθεσία της, πριν να εφαρμόσουν στο σύνολό τους, όσον αφορά τα συμβόλαια ομαδικών ασφαλίσεων που είναι συνυφασμένα με μια σύμβαση εργασίας ή την παρέμβαση των μεσιτών, τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας τις σχετικές με τις περιπτώσεις όπου ο συμβαλλόμενος παίρνει την πρωτοβουλία να συνάψει ασφάλιση υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών.

ότι είναι πράγματι εξαιρετικά αναγκαίο να δοθεί στα κράτη μέλη μια επαρκής προθεσμία που θα τους επέτρεπε να θεσπίζουν κατάλληλες διατάξεις ώστε να διασφαλίζεται η επαγγελματική επάρκεια και η ανεξαρτησία των διαμεσολαβητών ασφαλίσεων· ότι λαμβανομένου υπόψη του συνεχώς μεγαλύτερου ρόλου που οι διαμεσολαβητές καλούνται να παίζουν, όταν συμβουλευθούν τους ασφαλιζόμενους, εξαιτίας της αυξανόμενης προσφοράς λόγω της ύπαρξης ελευθερίας παροχής υπηρεσιών, τόσο η επαγγελματική τους κατάρτιση όσο και η ανεξαρτησία τους αποβαίνουν ένα σημαντικό στοιχείο προστασίας του καταναλωτή,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΤΙΤΛΟΣ I

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 1

Αντικείμενο της παρούσας οδηγίας είναι:

- α) η συμπλήρωση της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ·
- β) ο καθορισμός των διατάξεων που αφορούν ειδικά την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών για τις δραστηριότητες που αναφέρονται στην εν λόγω οδηγία και εξειδικεύονται στον τίτλο ΙΙΙ της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 2

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

- α) πρώτη οδηγία: η οδηγία 79/267/ΕΟΚ·
- β) επιχείρηση:
 - για την εφαρμογή των τίτλων I και II, κάθε επιχείρηση που έχει λάβει τη διοικητική άδεια, σύμφωνα με το άρθρο 6 ή το άρθρο 27 της πρώτης οδηγίας,
 - για την εφαρμογή των τίτλων ΙΙΙ και IV, κάθε επιχείρηση που έχει λάβει τη διοικητική άδεια, σύμφωνα με το άρθρο 6 της εν λόγω οδηγίας·
- γ) εγκατάσταση:
 - η εταιρική έδρα, ένα πρακτορείο ή υποκατάστημα επιχείρησης, λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 3·
- δ) ασφαλιστική υποχρέωση:
 - υποχρέωση η οποία συγκεκριμενοποιείται σε μία από τις μορφές ασφαλίσεων ή ένα από τα είδη εργασιών που αναφέρονται στο άρθρο 1 της πρώτης οδηγίας·
- ε) κράτος μέλος της ασφαλιστικής υποχρέωσης:
 - το κράτος μέλος στο οποίο ο αντισυμβαλλόμενος έχει τη συνήθη διαμονή του, ή, εάν πρόκειται για νομικό

πρόσωπο, το κράτος μέλος στο οποίο ευρίσκεται η εγκατάσταση του νομικού προσώπου στο οποίο αναφέρεται η σύμβαση·

στ) κράτος μέλος της εγκατάστασης:

κράτος μέλος στο οποίο ευρίσκεται η εγκατάσταση που αναλαμβάνει την ασφαλιστική υποχρέωση·

ζ) κράτος μέλος της παροχής υπηρεσιών:

το κράτος μέλος της ασφαλιστικής υποχρέωσης, εφόσον αυτή αναλαμβάνεται από εγκατάσταση ευρισκόμενη σε άλλο κράτος μέλος·

η) μητρική επιχείρηση: μητρική επιχείρηση κατά την έννοια του άρθρου 1 της οδηγίας 83/349/ΕΟΚ (1)·

θ) θυγατρική: μία θυγατρική επιχείρηση κατά την έννοια των άρθρων 1 και 2 της οδηγίας 83/349/ΕΟΚ. Η θυγατρική μιας θυγατρικής επιχείρησης θεωρείται θυγατρική και της μητρικής επιχείρησης που είναι επικεφαλής του ομίλου.

Άρθρο 3

Για την εφαρμογή της πρώτης οδηγίας καθώς και της παρούσας οδηγίας, εξομοιώνεται με πρακτορείο ή υποκατάστημα κάθε μόνιμη παρουσία αυτή δεν έχει λάβει τη μορφή υποκαταστήματος ή πρακτορείου, αλλά ασκείται μέσω απλού γραφείου διευθυνομένου από το ίδιο το προσωπικό της επιχείρησης, ή από πρόσωπο ανεξάρτητο, εντεταλμένο όμως να ενεργεί επί μόνιμου βάσεως αντί της επιχείρησης, όπως θα έπραττε ένα πρακτορείο,

ΤΙΤΛΟΣ II

Διατάξεις συμπληρωματικές της πρώτης οδηγίας

Άρθρο 4

1. Εφαρμοστέο δίκαιο στις ασφαλιστικές συμβάσεις τις σχετικές με τις δραστηριότητες που αναφέρονται στην πρώτη οδηγία, είναι το δίκαιο του κράτους μέλους της ασφαλιστικής υποχρέωσης. Πάντως, εφόσον το δίκαιο αυτού του κράτους το επιτρέπει, τα συμβαλλόμενα μέρη δικαιούνται να επιλέξουν το δίκαιο άλλης χώρας.
2. Όταν ο αντισυμβαλλόμενος είναι φυσικό πρόσωπο και έχει τη συνήθη διαμονή του σε κράτος μέλος εκτός του κράτους του οποίου είναι υπήκοος, τα συμβαλλόμενα μέρη δικαιούνται να επιλέξουν το δίκαιο του κράτους μέλους του οποίου είναι υπήκοος.
3. Όταν ένα κράτος μέλος περιλαμβάνει περισσότερες της μιας εδαφικές ενότητες, σε καθεμία από τις οποίες ισχύουν ιδιαίτεροι κανόνες που διέπουν τις ενοχές εκ συμβάσεων, κάθε εδαφική ενότητα λογίζεται, για τον προσδιορισμό του εφαρμοστέου δυνάμει της παρούσας οδηγίας δικαίου, ως χώρα.

(1) ΕΕ αριθ. L 193 της 18. 7. 1983, σ. 1.

Το κράτος μέλος, στο οποίο οι διάφορες εδαφικές ενότητες έχουν δικούς τους κανόνες που διέπουν τις ενοχές εκ συμβάσεων δεν υποχρεούται να εφαρμόζει τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας στις ανακλύπτουσες συγκρούσεις μεταξύ των δικαίων των εδαφικών αυτών ενότητων.

4. Με το παρόν άρθρο δεν θίγεται η εφαρμογή των οικείων κανόνων αναγκαστικού δικαίου της χώρας του δικάζοντος δικαστού, ανεξάρτητα από το εφαρμοστέο στη σύμβαση δίκαιο.

Εφόσον προβλέπεται από το δίκαιο κράτους μέλους, είναι δυνατόν να ισχύουν οι διατάξεις δημοσίας τάξεως του δικαίου του κράτους μέλους της ασφαλιστικής υποχρέωσης, εάν και στο βαθμό που σύμφωνα με το δίκαιο αυτού του κράτους μέλους, οι διατάξεις αυτές τυγχάνουν εφαρμογής, ανεξάρτητα από το δίκαιο που διέπει τη σύμβαση.

5. Με την επιφύλαξη των προηγούμενων παραγράφων, τα κράτη μέλη εφαρμόζουν στις ασφαλιστικές συμβάσεις στις οποίες αναφέρεται η παρούσα οδηγία, τους δικούς τους γενικούς κανόνες ιδιωτικού διεθνούς δικαίου για τις ενοχές εκ συμβάσεων.

Άρθρο 5

Το άρθρο 23 της πρώτης οδηγίας συμπληρώνεται με την ακόλουθη παράγραφο:

«3. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει όλα τα πρόσφορα μέτρα ώστε οι αρμόδιες για τον έλεγχο των ασφαλιστικών επιχειρήσεων αρχές να διαθέτουν τα αναγκαία μέσα και εξουσίες για την εποπτεία των δραστηριοτήτων των ασφαλιστικών επιχειρήσεων που είναι εγκατεστημένες στην επικράτειά του, περιλαμβανομένων των δραστηριοτήτων εκείνων που ασκούνται εκτός των ορίων της, σύμφωνα με τις οδηγίες του Συμβουλίου που αφορούν τις δραστηριότητες αυτές και ενόψει της εφαρμογής τους.

Οι παραπάνω εξουσίες και μέσα πρέπει ιδίως να παρέχουν στις ελεγκτικές αρχές τη δυνατότητα:

- να ενημερώνονται λεπτομερώς για την κατάσταση της επιχείρησης και επί του συνόλου των δραστηριοτήτων της, συγκεκριμένα:
- συλλέγοντας πληροφορίες ή απαιτώντας την υποβολή εγγράφων σχετικών με την ασφαλιστική δραστηριότητα,
- προβαίνοντας σε επιτόπιους ελέγχους στα γραφεία της επιχείρησης,
- να λαμβάνουν, ως προς την επιχείρηση, όλα τα κατάλληλα και αναγκαία μέτρα ώστε, αφενός μεν, οι δραστηριότητές να είναι σύμφωνες με τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που υποχρεούνται να τηρεί στα διάφορα κράτη μέλη, και κυρίως με το πρόγραμμα δραστηριοτήτων, εφόσον αυτό παραμένει υποχρεωτικό, αφετέρου δε, να

αποφεύγεται ή να εξαλείφεται κάθε ανωμαλία που θα έθιγε τα συμφέροντα των ασφαλισμένων,

- να φροντίζουν ώστε να εφαρμόζονται τα μέτρα που απαιτούνται από τις ελεγκτικές αρχές, εν ανάγκη μέσω αναγκαστικής εκτέλεσης, και, αν απαιτείται, μέσω προσφυγής στη δικαιοσύνη.

Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να ορίσουν ότι οι ελεγκτικές αρχές θα έχουν τη δυνατότητα να λαμβάνουν κάθε πληροφορία σχετική με τις ασφαλιστικές συμβάσεις που κατέχουν οι ασφαλιστικοί πράκτορες.»

Άρθρο 6

1. Το άρθρο 25 της πρώτης οδηγίας καταργείται.

2. Υπό τους όρους που προβλέπονται από το δικαίό του, κάθε κράτος μέλος επιτρέπει στις εγκατεστημένες στο έδαφός του επιχειρήσεις να μεταβιβάζουν το σύνολο ή μέρος του χαρτοφυλακίου ασφαλιστικών συμβάσεων, το οποίο κατέχουν και για τις οποίες το κράτος αυτό είναι και το κράτος της ασφαλιστικής υποχρέωσης, σε εκδοχέα εγκατεστημένο στο ίδιο κράτος μέλος, εφόσον οι ελεγκτικές αρχές του κράτους μέλους της εταιρικής έδρας του εκδοχέα πιστοποιούν ότι αυτός διαθέτει, λαμβανομένης υπόψη της μεταβίβασης, το αναγκαίο περιθώριο φερεγγυότητας.

3. Υπό τους προβλεπόμενους από τον εθνικό του δικαίο όρους, κάθε κράτος μέλος επιτρέπει στις εγκατεστημένες στο έδαφός του επιχειρήσεις να μεταβιβάζουν το σύνολο ή μέρος του χαρτοφυλακίου συμβάσεων που έχουν συναφθεί υπό τις περιστάσεις του άρθρου 10 παράγραφος 1, σε εκδοχέα εγκατεστημένο στο κράτος μέλος παροχής των υπηρεσιών, εφόσον οι ελεγκτικές αρχές του κράτους μέλους της εταιρικής έδρας του εκδοχέα πιστοποιούν ότι αυτός διαθέτει, λαμβανομένης υπόψη της μεταβίβασης, το αναγκαίο περιθώριο φερεγγυότητας.

4. Υπό τους προβλεπόμενους από το δικαίό του όρους, κάθε κράτος μέλος επιτρέπει στις εγκατεστημένες στο έδαφός του επιχειρήσεις να μεταβιβάζουν το σύνολο ή μέρος του χαρτοφυλακίου συμβάσεων το οποίο κατέχουν και οι οποίες έχουν συναφθεί υπό τις περιστάσεις του άρθρου 10 παράγραφος 1 σε εκδοχέα εγκατεστημένο στο αυτό κράτος μέλος, εφόσον οι ελεγκτικές αρχές του κράτους μέλους της εταιρικής έδρας του εκδοχέα πιστοποιούν ότι αυτός διαθέτει, λαμβανομένης υπόψη της μεταβίβασης, το αναγκαίο περιθώριο φερεγγυότητας και εφόσον πληροί, στο κράτος μέλος της παροχής υπηρεσιών, τους προβλεπόμενους στα άρθρα 11, 12, 14 και 16 όρους.

5. Στις περιπτώσεις των παραγράφων 3 και 4, οι ελεγκτικές αρχές του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένη η εκχωρούσα επιχείρηση επιτρέπουν τη μεταβίβαση αφού λάβουν τη συγκατάθεση των αρχών ελέγχου του κράτους μέλους της παροχής υπηρεσιών.

6. Εάν ένα κράτος μέλος επιτρέπει, υπό τους προβλεπόμενους από το εθνικό του δικαίο όρους, στις εγκατεστημένες στο έδαφός του επιχειρήσεις να μεταβιβάζουν το σύνολο ή

μέρος του χαρτοφυλακίου ασφαλιστικών συμβάσεων, σε εκδοχέα εγκατεστημένο σε άλλο κράτος μέλος, εκτός του κράτους μέλους της παροχής υπηρεσιών, δεδαιώνεται προηγουμένως ότι πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- οι ελεγκτικές αρχές του κράτους μέλους της εταιρικής έδρας του εκδοχέα πιστοποιούν ότι ο τελευταίος διαθέτει, λαμβανομένης υπόψη της μεταβίβασης, το αναγκαίο περιθώριο φερεγγυότητας,
- το κράτος μέλος όπου είναι εγκατεστημένος ο εκδοχέας παρέχει τη συγκατάθεσή του,
- ο εκδοχέας πληροί, στο κράτος μέλος της παροχής υπηρεσιών, τους όρους των άρθρων 11, 12, 14 και 16, το δικαίωμα αυτού του κράτους μέλους προβλέπει τη δυνατότητα μιας τέτοιας μεταβίβασης, το δε κράτος αυτό συμφωνεί για την μεταβίβαση.

7. Η μεταβίβαση για την οποία δόθηκε άδεια σύμφωνα με το παρόν άρθρο δημοσιεύεται, στο κράτος μέλος της ασφαλιστικής υποχρέωσης, υπό τους όρους που προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο. Η μεταβίβαση αυτή είναι αυτοδικαίως αντιτάξιμη έναντι των ενεργούντων την ασφάλιση, των εργαζομένων, καθώς και κάθε τρίτου που έλκει δικαιώματα ή υπέχει υποχρεώσεις που απορρέουν από τα εκχωρούμενα ασφαλιστήρια.

Με τη διάταξη αυτή δεν θίγεται το δικαίωμα των κρατών μελών να ορίζουν ότι οι ενεργούντες τις ασφαλίσσεις έχουν τη δυνατότητα να καταγγείλουν τη σύμβαση μέσα σε ορισμένη προθεσμία από τη μεταβίβαση.

Άρθρο 7

Το άρθρο 22 παράγραφος 2 της πρώτης οδηγίας αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Η ιταλική δημοκρατία λαμβάνει όλα τα μέτρα ώστε η υποχρέωση των επιχειρήσεων που είναι εγκατεστημένες στο έδαφός της να εκχωρούν μέρος των ασφαλίσεών τους στο "Istituto nazionale di assicurazioni" (Εθνικό ίδρυμα ασφαλίσεων), να εξαλειφθεί το αργότερο στις 20 Νοεμβρίου 1994.»

Άρθρο 8

1. Η επικεφαλίδα του τίτλου III της πρώτης οδηγίας αντικαθίσταται από τα ακόλουθα:

«ΤΙΤΛΟΣ III Α

Κανόνες που ισχύουν επί των πρακτορειών ή υποκαταστημάτων που είναι εγκατεστημένα στο εσωτερικό της Κοινότητας και ανήκουν σε επιχειρήσεις των οποίων η έδρα βρίσκεται εκτός Κοινότητας.»

2. Μετά το άρθρο 32 της πρώτης οδηγίας προστίθεται η ακόλουθη επιγραφή:

«ΤΙΤΛΟΣ III Β

Κανόνες που ισχύουν επί των θυγατρικών ή των αποκτήσεων μεριδίων συμμετοχής μιας μητρικής επιχείρησης που διέπεται από το δίκαιο τρίτης χώρας.»

Άρθρο 9

Στον τίτλο III Β της πρώτης οδηγίας προστίθενται τα ακόλουθα άρθρα:

«Άρθρο 32α

Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών ενημερώνουν την Επιτροπή:

- α) για κάθε άδεια λειτουργίας μιας άμεσα ή έμμεσα θυγατρικής μιας ή περισσότερων μητρικών επιχειρήσεων που διέπονται από τη νομοθεσία τρίτης χώρας. Η Επιτροπή ενημερώνει σχετικά την επιτροπή που αναφέρεται στο άρθρο 32β παράγραφος 6·
- β) οσάκις μια τέτοια μητρική επιχείρηση αποκτά συμμετοχή σε ασφαλιστική επιχείρηση της Κοινότητας, η οποία, με τον τρόπο αυτό, καθίσταται θυγατρική της, η Επιτροπή ενημερώνει σχετικά την επιτροπή που αναφέρεται στο άρθρο 32β παράγραφος 6.

Όταν χορηγείται άδεια λειτουργίας σε μια επιχείρηση άμεσα ή έμμεσα θυγατρική μιας ή περισσότερων μητρικών επιχειρήσεων που διέπονται από το δίκαιο τρίτης χώρας, πρέπει να προσδιορίζεται, στη γνωστοποίηση την οποία αποστέλλουν οι αρμόδιες αρχές στην Επιτροπή, η δομή του ομίλου επιχειρήσεων.

Άρθρο 32β

1. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τις γενικής φύσεως δυσκολίες που συναντούν οι ασφαλιστικές τους επιχειρήσεις κατά την εγκατάστασή τους ή την άσκηση των δραστηριοτήτων σε τρίτη χώρα.

2. Η Επιτροπή συντάσσει αρχικά, το αργότερο έξι μήνες πριν την ημερομηνία που αναφέρεται στο άρθρο 30 δεύτερο εδάφιο της οδηγίας 90/619/ΕΟΚ⁽¹⁾ και κατόπιν περιοδικά, έκθεση στην οποία εξετάζεται η μεταχείριση, κατά την έννοια των παραγράφων 3 και 4, των ασφαλιστικών επιχειρήσεων της Κοινότητας στις τρίτες χώρες, όσον αφορά την εγκατάσταση και την άσκηση ασφαλιστικών δραστηριοτήτων, καθώς και την απόκτηση συμμετοχών σε ασφαλιστικές επιχειρήσεις τρίτων χωρών. Η Επιτροπή διαβιβάζει τις εκθέσεις αυτές στο Συμβούλιο συνοδευόμενες, ενδεχομένως, από κατάλληλες προτάσεις.

3. Όταν η Επιτροπή διαπιστώνει, είτε βάσει των εκθέσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 2 είτε βάσει άλλων πληροφοριών, ότι μια τρίτη χώρα δεν παρέχει στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις της Κοινότητας πραγματική πρόσβαση στην αγορά, συγκρίσιμη με εκείνη που παρέχεται από την Κοινότητα στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις της τρίτης αυτής χώρας, η Επιτροπή μπορεί να υποβάλει προτάσεις στο Συμβούλιο ζητώντας να της δοθεί η πρόβλεψη εντολή διαπραγματεύσεων ώστε να επιτύχει ανάλογες δυνατότητες ανταγωνισμού για τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις της Κοινότητας. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

4. Όταν η Επιτροπή διαπιστώνει, είτε βάσει των εκθέσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 2, είτε βάσει άλλων πληροφοριών, ότι στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις της Κοινότητας σε τρίτη χώρα δεν παρέχεται η εθνική

μεταχείριση η οποία τους προσφέρει τις ίδιες δυνατότητες ανταγωνισμού όπως και στις εθνικές ασφαλιστικές επιχειρήσεις και ότι δεν πληρούνται οι συνθήκες πραγματικής πρόσβασης στην αγορά, μπορεί να αρχίσει διαπραγματεύσεις για να εξομαλύνει την κατάσταση.

Όταν συντρέχουν οι περιστάσεις του πρώτου εδαφίου, μπορεί επίσης να αποφασιστεί, ανά πάσα στιγμή και παράλληλα με τη διεξαγωγή διαπραγματεύσεων, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 326 παράγραφος 6, ότι οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών οφείλουν να περιορίζουν ή να αναστέλλουν τις αποφάσεις τους:

- σχετικά με τις αιτήσεις για χορήγηση άδειας λειτουργίας που έχουν ήδη κατατεθεί κατά τη στιγμή της απόφασης ή μεταγενέστερα
- και
- σχετικά με τις κτήσεις συμμετοχής των άμεσα ή έμμεσα μητρικών επιχειρήσεων που διέπονται από το δίκαιο της εν λόγω τρίτης χώρας.

Η διάρκεια ισχύος των μέτρων αυτών δεν υπερβαίνει τους τρεις μήνες.

Πριν από τη λήξη της τριμήνης αυτής προθεσμίας και ανάλογα με τα αποτελέσματα των διαπραγματεύσεων, το Συμβούλιο μπορεί να αποφασίσει με ειδική πλειοψηφία, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, ότι τα μέτρα θα εξακολουθήσουν να εφαρμόζονται.

Ο εν λόγω περιορισμός ή αναστολή δεν εφαρμόζονται όσον αφορά τη δημιουργία θυγατρικών από ασφαλιστικές επιχειρήσεις ή τις θυγατρικές τους που έχουν λάβει τη δέουσα άδεια λειτουργίας στην Κοινότητα, ούτε όσον αφορά την απόκτηση συμμετοχής από τέτοια επιχείρηση ή θυγατρική σε ασφαλιστική επιχείρηση της Κοινότητας.

5. Όταν η Επιτροπή προβεί σε μια από τις διαπιστώσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 3 και 4, τα κράτη μέλη την ενημερώνουν, κατόπιν αιτήσεώς της:

- α) για κάθε αίτηση χορήγησης άδειας λειτουργίας μιας άμεσα ή έμμεσα θυγατρικής επιχείρησης της οποίας ή οι μητρικές επιχειρήσεις διέπονται από τη νομοθεσία της εν λόγω τρίτης χώρας·
- β) για κάθε σχέδιο απόκτησης συμμετοχής εκ μέρους μιας τέτοιας επιχείρησης σε ασφαλιστική επιχείρηση της Κοινότητας, έτσι ώστε η τελευταία να καταστεί θυγατρική της πρώτης.

Αυτή η υποχρέωση ενημέρωσης παύει να υπάρχει μόλις συναφθεί συμφωνία με την τρίτη χώρα που αναφέρεται στις παραγράφους 3 και 4, ή όταν παύσουν να εφαρμόζονται τα μέτρα της παραγράφου 4, δεύτερο και τρίτο εδάφιο.

6. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή αποτελούμενη από αντιπροσώπους των κρατών μελών, υπό την Προεδρία του αντιπροσώπου της Επιτροπής.

Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην επιτροπή σχέδιο των ληπτέων μέτρων. Η επιτροπή γνωμοδοτεί για το σχέδιο αυτό εντός προθεσμίας την οποία ορίζει ο πρόεδρος αναλόγως του επείγοντος του θέματος. Η γνώμη διατυπώνεται με την πλειοψηφία που ορίζεται στο άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης, για την έκδοση των αποφάσεων που το Συμβούλιο καλείται να λάβει μετά από πρόταση της Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία στην επιτροπή, οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται όπως ορίζει το άρθρο αυτό. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στην ψηφοφορία.

Όταν η γνώμη της επιτροπής είναι σύμφωνη, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προβαίνει στη λήψη των προτεινόμενων μέτρων.

Όταν η γνώμη της επιτροπής για τα προτεινόμενα μέτρα δεν είναι σύμφωνη ή ελλείπει γνωμοδοσίας, η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο, αμελλητί πρόταση σχετική με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

Εάν, το Συμβούλιο δεν αποφασίσει εντός της προθεσμίας που θα καθορίζεται σε κάθε πράξη που εκδίδει το ίδιο δυνάμει της παρούσας παραγράφου, προθεσμία η οποία σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να υπερβαίνει τους τρεις μήνες από την ημερομηνία υποβολής της πρότασης, τα προτεινόμενα μέτρα θεσπίζονται από την Επιτροπή, εκτός εάν έχει ληφθεί απόφαση από το Συμβούλιο με απλή πλειοψηφία κατά των εν λόγω μέτρων.

7. Τα μέτρα που λαμβάνονται βάσει του παρόντος άρθρου πρέπει να είναι σύμφωνα με τις υποχρεώσεις που έχει αναλάβει η Κοινότητα βάσει διεθνών συμφωνιών, είτε διμερών είτε πολυμερών, οι οποίες διέπουν την ανάληψη δραστηριότητας ασφαλιστικής επιχείρησης και την άσκηση της.

(¹) ΕΕ αριθ. L 330 της 29. 11. 1990, σ. 50. »

ΤΙΤΛΟΣ III

Ειδικές διατάξεις περί ελεύθερης παροχής υπηρεσιών

Άρθρο 10

1. Οι διατάξεις του τίτλου αυτού εφαρμόζονται στις περιπτώσεις που μια επιχείρηση αναλαμβάνει, μέσω εγκατάστασης ευρισκόμενης σε ένα κράτος μέλος, ασφαλιστική υποχρέωση σε άλλο κράτος μέλος.

2. Οι διατάξεις αυτές εφαρμόζονται:

- στις ασφάλειες που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 της πρώτης οδηγίας,
- στις πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχεία α) και β) της πρώτης οδηγίας.

3. Οι διατάξεις του παρόντος τίτλου δεν εφαρμόζονται στις εργασίες και οργανισμούς που αφορά το άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχεία γ), δ) και ε), το άρθρο 1 παράγραφος 3, καθώς και τα άρθρα 2, 3 και 4 της πρώτης οδηγίας.

4. Μια επιχείρηση δικαιούται να αναλάβει ασφαλιστική υποχρέωση σε άλλο κράτος μέλος μόνο εφόσον, στο κράτος μέλος εγκατάστασής της, της έχει χορηγηθεί άδεια ανάληψης της ίδιας υποχρέωσης, σύμφωνα με το άρθρο 6 της πρώτης οδηγίας.

Άρθρο 11

Κάθε επιχείρηση που προτίθεται να παρέχει υπηρεσίες υποχρεούται να ενημερώσει προηγουμένως τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους της εταιρικής έδρας της και, κατά περίπτωση, του κράτους μέλους της σχετικής εγκατάστασής της, γνωστοποιώντας το κράτος ή τα κράτη μέλη, στο έδαφος των οποίων σκοπεύει να παρέχει υπηρεσίες, καθώς και τη φύση των ασφαλιστικών υποχρεώσεων που προτίθεται να αναλαμβάνει.

Άρθρο 12

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 13, κάθε κράτος μέλος, στην επικράτεια του οποίου μια επιχείρηση προτίθεται να αναλαμβάνει, υπό καθεστώς παροχής υπηρεσιών, τις υποχρεώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 10 δικαιούται να εξαρτά την πρόσβαση στη δραστηριότητα αυτή από τη χορήγηση διοικητικής άδειας, εφόσον οι υποχρεώσεις αυτές δεν συναρμολογούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 13· για το σκοπό αυτό, δικαιούται να απαιτήσει από την επιχείρηση:

α) να προσκομίσει πιστοποιητικό, εκδιδόμενο από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους της εταιρικής έδρας, στο οποίο να εμφανίζεται ότι διαθέτει για το σύνολο των δραστηριοτήτων της το ελάχιστο περιθώριο φερεγγυότητας, σύμφωνα με το άρθρο 19 της πρώτης οδηγίας και ότι, σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 1 της εν λόγω οδηγίας, η άδεια επιτρέπει στην επιχείρηση να πραγματοποιεί εργασίες στο εξωτερικό του κράτους μέλους της εγκατάστασής·

β) να προσκομίσει πιστοποιητικό, εκδιδόμενο από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους της εγκατάστασης, που αναφέρει τους κλάδους στους οποίους η ενδιαφερόμενη επιχείρηση διακινείται να ασκεί δραστηριότητες και να πιστοποιεί ότι οι δραστηριότητες αυτές δεν διατυπώνουν αντιρρήσεις, ως προς την εκ μέρους της επιχείρησης άσκηση δραστηριότητας υπό καθεστώς παροχής υπηρεσιών·

γ) να υποβάλει πρόγραμμα δραστηριοτήτων, το οποίο να περιέχει στοιχεία ως προς:

- τη φύση των ασφαλιστικών υποχρεώσεων που η επιχείρηση προτίθεται να αναλαμβάνει στο κράτος μέλος της παροχής υπηρεσιών,
- τους γενικούς και ειδικούς όρους των ασφαλιστηρίων τα οποία προτίθεται να χρησιμοποιήσει στο κράτος αυτό,
- τα τιμολόγια και τις γενικές δάσεις που η επιχείρηση προτίθεται να χρησιμοποιήσει για κάθε κατηγορία εργασιών,

— τα κάθε είδους έντυπα που προτίθεται να χρησιμοποιήσει στις σχέσεις της με τους αντισυμβαλλόμενους, εφόσον απαιτούνται και από τις εγκατεστημένες επιχειρήσεις.

2. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους της παροχής υπηρεσιών δικαιούνται να απαιτούν να τους υποβάλλονται τα στοιχεία που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο γ), στην επίσημη γλώσσα του κράτους αυτού.

3. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους της παροχής υπηρεσιών διαθέτουν προθεσμία έξι μηνών από την παραλαβή των αναφερόμενων στην παράγραφο 1 εγγράφων, για να χορηγήσουν ή να αρνηθούν την άδεια, με κριτήριο το αν τα στοιχεία του προγράμματος δραστηριοτήτων που υπέβαλε η επιχείρηση συμβιβάζονται ή όχι με τις ισχύουσες στο εν λόγω κράτος νομοθετικές, διοικητικές ή κανονιστικές διατάξεις.

Δεν συνιστά λόγο άρνησης της άδειας το γεγονός ότι ορισμένες πράξεις του προγράμματος δραστηριοτήτων οι οποίες υπόκεινται, στο κράτος μέλος εγκατάστασης της επιχείρησης, στον έλεγχο των αρχών των αρμοδίων για την εποπτεία των ασφαλιστικών επιχειρήσεων, δεν υπόκεινται σε τέτοιο έλεγχο στο κράτος μέλος της παροχής των υπηρεσιών.

4. Αν οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους της παροχής υπηρεσιών δεν έχουν αποφασίσει κατά τη λήξη της προθεσμίας που αναφέρεται στην παράγραφο 3, η αίτηση άδειας λογίζεται απορριφθείσα.

5. Κάθε απόφαση που απορρίπτει αίτηση για τη χορήγηση άδειας ή πιστοποιητικού, που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχεία α) και β), πρέπει να είναι σαφώς αιτιολογημένη και να κοινοποιείται στην ενδιαφερόμενη επιχείρηση.

6. Κάθε κράτος μέλος θεσπίζει ένδικο μέσο κατά της απόρριψης των αιτήσεων χορήγησης άδειας ή χορήγησης του πιστοποιητικού που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχεία α) και β).

Άρθρο 13

1. Οι ασφαλιστικές υποχρεώσεις που αναλαμβάνονται υπό το καθεστώς της παροχής υπηρεσιών διέπονται από το άρθρο 14, όταν ο αντισυμβαλλόμενος λαμβάνει την πρωτοβουλία να ζητήσει την ασφαλιστική κάλυψη από την επιχείρηση

Ο αντισυμβαλλόμενος λογίζεται ότι έχει αναλάβει την πρωτοβουλία:

- όταν η σύμβαση υπογράφεται από τα δύο μέρη στο κράτος μέλος στο οποίο είναι εγκατεστημένη η επιχείρηση ή από το κάθε μέρος αντίστοιχα στο κράτος της εγκατάστασης ή της συνήθους κατοικίας του, χωρίς η επιχείρηση να έχει πραγματοποιήσει προηγουμένως επαφή με τον αντισυμβαλλόμενο, στο κράτος της συνήθους διαμονής του, ούτε μέσω ασφαλιστικού πράκτορα ή εντεταλμένου από την επιχείρηση προσώπου, ούτε μέσω διαφήμισης που του απεστάλη προσωπικά,

— όταν ο αντισυμβαλλόμενος απευθύνεται σε ασφαλιστικό πράκτορα, εγκατεστημένο στο κράτος μέλος όπου ο αντισυμβαλλόμενος έχει τη συνήθη διαμονή του και ασκεί την κατά το άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας 77/92/ΕΟΚ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την πράξη προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας επαγγελματική δραστηριότητα προκειμένου να λάβει πληροφορίες για, τα ασφαλιστήρια συμβόλαια, που προτείνουν επιχειρήσεις εγκατεστημένες σε κράτη μέλη εκτός του κράτους της συνήθους διαμονής του ή προκειμένου να υπογράψει συμβόλαιο μέσω του πράκτορά του με μία από τις επιχειρήσεις αυτές. Στην περίπτωση αυτή ο αντισυμβαλλόμενος υπογράφει δήλωση με την οποία κάνει σαφές το αίτημα αυτό, της οποίας το κείμενο παρατίθεται στο παράρτημα, σημείο 1.

2. Πριν από τη συναρμολόγηση ασφαλιστικής υποχρέωσης στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 πρώτη και δεύτερη περίπτωση, ο αντισυμβαλλόμενος υπογράφει δήλωση της οποίας το κείμενο παρατίθεται στο παράρτημα σημείο Β, σύμφωνα με την οποία σημειώνει ότι η υποχρέωση αυτή υπόκειται στους κανόνες ελέγχου του κράτους μέλους της εγκατάστασης που αναλαμβάνει την ασφαλιστική υποχρέωση.

Άρθρο 14

1. Κάθε κράτος μέλος στο οποίο μια επιχείρηση προτίθεται να αναλαμβάνει, με την παροχή υπηρεσιών, ασφαλιστικές υποχρεώσεις σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου απαιτεί από την επιχείρηση να ακολουθεί την ακόλουθη διαδικασία:

- α) προσκόμιση πιστοποιητικού, από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους της εταιρικής έδρας, στο οποίο να εμφανίζεται ότι διαθέτει για το σύνολο των δραστηριοτήτων της το ελάχιστο περιθώριο φερεγγυότητας, σύμφωνα με το άρθρο 19 της πρώτης οδηγίας και ότι, σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 1 της εν λόγω οδηγίας, η άδεια επιτρέπει στην επιχείρηση να πραγματοποιεί εργασίες έξω από το κράτος μέλος της εγκατάστασης·
- β) προσκόμιση πιστοποιητικού, εκδιδόμενου από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους της εγκατάστασης, που να αναφέρει τους κλάδους στους οποίους η ενδιαφερόμενη επιχείρηση διακινείται να ασκεί δραστηριότητες, και να πιστοποιεί ότι οι αρχές αυτές δεν διατυπώνουν αντιρρήσεις ως προς την εκ μέρους της επιχείρησης άσκηση δραστηριότητας με παροχή υπηρεσιών·
- γ) δήλωση για την φύση των ασφαλιστικών υποχρεώσεων που προτίθεται να αναλαμβάνει στο κράτος μέλος της παροχής υπηρεσιών.

Η ανωτέρω διαδικασία δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση που δραστηριότητα εμπόρουσα στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας δεν υπόκειται, στο κράτος μέλος της ασφαλιστικής υποχρέωσης, στον έλεγχο των διοικητικών αρχών που είναι αρμόδιες για την εποπτεία των ιδιωτικών ασφαλίσεων

2. Κάθε κράτος μέλος θεσπίζει ένδικο μέσο κατά οποιασδήποτε απόρριψης αιτήσεως για τη χορήγηση του πιστοποιητικού που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχεία α) και β).

3. Η επιχείρηση δικαιούται να αρχίσει τις δραστηριότητες της από την ημερομηνία κατά την οποία οι αρχές του κράτους της περιοχής υπηρεσιών έχουν αποδεδειγμένα λάβει τα έγγραφα που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

4. Το παρόν άρθρο εφαρμόζεται επίσης όταν το κράτος μέλος, στο οποίο η επιχείρηση προτίθεται να αναλαμβάνει, με την παροχή υπηρεσιών, ασφαλιστικές υποχρεώσεις πέραν αυτών που αναφέρονται στο άρθρο 13, δεν εξαρτά την πρόσβαση στη δραστηριότητα αυτή από τη χορήγηση της διοικητικής άδειας.

5. Τα κράτη μέλη δεν δικαιούνται να εμποδίσουν τον αντισυμβαλλόμενο να συναρμολογήσει υποχρέωση που επιτρέπει η νομοθετική ρύθμιση του κράτους μέλους εγκατάστασης, εκτός αν αυτή αντίκειται στις διατάξεις δημόσιας τάξεως του κράτους μέλους της παροχής υπηρεσιών.

Άρθρο 15

1. Κάθε κράτος μέλος ορίζει ότι ο αντισυμβαλλόμενος με σύμβαση ατομικής ασφαλίσεως ζωής που συναρμολογήθηκε σε μια από τις περιπτώσεις που αναφέρονται στον τίτλο ΙΙΙ διαθέτει προθεσμία υπαναχώρησης μεταξύ 14 και 30 ημερών από τη στιγμή που πληροφορήθηκε τη σύναψη της σύμβασης.

Η κοινοποίηση υπαναχώρησης του αντισυμβαλλόμενου συνεπάγεται την εφεξής απαλλαγή του από όλες τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τη σύμβαση αυτή.

Οι λοιπές έννομες συνέπειες και οι όροι της υπαναχώρησης ρυθμίζονται σύμφωνα με το δίκαιο που διέπει τη σύμβαση, όπως αυτό ορίζεται στο άρθρο 4, ιδίως όσον αφορά τον προσδιορισμό του τρόπου με τον οποίο ο αντισυμβαλλόμενος πληροφορείται τη σύναψη της σύμβασης.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να μην εφαρμόζουν τις διατάξεις της παραγράφου 1 στις συμβάσεις μέγιστης διάρκειας έξι μηνών.

Άρθρο 16

Η νομοθεσία των κρατών μελών ορίζει ότι μια επιχείρηση εγκατεστημένη σε ένα κράτος μέλος δικαιούται να αναλαμβάνει, υπό καθεστώς παροχής υπηρεσιών, από εγκατάσταση κείμενη σε ένα τουλάχιστον άλλο κράτος μέλος:

- τις ασφαλιστικές υποχρεώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 10 όταν συναρμολογούνται σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 13,
- τις ασφαλιστικές υποχρεώσεις του άρθρου 10, όταν συναρμολογούνται βάσει ρυθμίσεων πέραν των αναφερομένων στο άρθρο 13, οι οποίες υπάγονται στους κλάδους για τους οποίους η εγκατεστημένη στο πρώτο κράτος μέλος επιχείρηση δεν έχει τότε διοικητικής άδειας, σύμφωνα με το άρθρο 6 της πρώτης οδηγίας.

Αντίθετα, εφόσον στην τελευταία αυτή περίπτωση η επιχείρηση αυτή διαθέτει την εν λόγω άδεια, το πρώτο κράτος μέλος δικαιούται να απαγορεύσει αυτήν την παροχή υπηρεσιών.

(¹) ΕΕ αριθ. L 26 της 31. 1. 1977, σ. 14.

Άρθρο 17

1. Όταν η πειχίρηση που αναφέρεται στο άρθρο 11 προτίθεται να επιφέρει τροποποιήσεις στα στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 12 παράγραφος 1 στοιχείο γ) ή στο άρθρο 14 παράγραφος 1 στοιχείο γ), υποβάλλει τις τροποποιήσεις αυτές στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους της παροχής υπηρεσιών. Οι τροποποιήσεις αυτές υπόκεινται στην εφαρμογή, κατά περίπτωση, του άρθρου 12 παράγραφος 3 και του άρθρου 14 παράγραφος 3.

2. Όταν η επιχείρηση προτίθεται να επεκτείνει τη δραστηριότητά της στην ανάληψη υποχρεώσεων που αναφέρονται στο άρθρο 10 βάσει ρυθμίσεων πέραν των αναφερομένων στο άρθρο 13 ή στο άρθρο 14 παράγραφος 4, υπόκειται στη διαδικασία που προβλέπεται από τα άρθρα 11 και 12.

3. Όταν η επιχείρηση προτίθεται να επεκτείνει τη δραστηριότητά της στην ανάληψη υποχρεώσεων σύμφωνα με τους κανόνες που αναφέρονται είτε στο άρθρο 13, είτε στο άρθρο 14 παράγραφος 4, υπόκειται στην εφαρμογή της διαδικασίας των άρθρων 11 και 14.

Άρθρο 18

1. Οι επιχειρήσεις οι οποίες, δυνάμει του άρθρου 13 παράγραφος 3 της πρώτης οδηγίας ασκούν σωρευτικά τις δραστηριότητες που αναφέρονται στο παράρτημα της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ και τις δραστηριότητες που απαριθμούνται στο άρθρο 1 της πρώτης οδηγίας, δύνανται να αποδέχονται υποχρεώσεις για έναν από τους κλάδους που προβλέπονται στην πρώτη οδηγία, υπό το καθεστώς παροχής υπηρεσιών που αναφέρεται στο άρθρο 13 της παρούσας οδηγίας. Δύνανται επίσης να αποδέχονται υποχρεώσεις υπό το καθεστώς παροχής υπηρεσιών που προβλέπεται στο άρθρο 12, εφόσον αυτό επιτρέπεται σύμφωνα με το δικαίω του κράτους μέλους της παροχής κατά την κοινοποίηση της παρούσας οδηγίας, ή εφόσον επιτραπεί αργότερα και μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1995, στα άλλα κράτη μέλη.

2. Το παρόν άρθρο θα επανεξεταστεί με βάση την έκθεση που θα συντάξει η Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 39 παράγραφος 2 της πρώτης οδηγίας.

Άρθρο 19

1. Τα κράτη μέλη παροχής των υπηρεσιών μπορούν να διατηρήσουν ή να εισαγάγουν νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις, με σκοπό την προστασία του αντισυμβαλλόμενου, ιδίως όσον αφορά την έγκριση των γενικών και ειδικών όρων των ασφαλιστηρίων συμβολαίων, των εντύπων κάθε είδους που χρησιμοποιούνται στις σχέσεις με τους αντισυμβαλλόμενους, των τιμολογίων και κάθε είδους εγγράφων που είναι απαραίτητα για την κανονική άσκηση του ελέγχου, υπό τον όρο πάντως ότι οι κανόνες του κράτους μέλους της εγκατάστασης δεν επαρκούν για την εξασφάλιση του απαραίτητου επιπέδου προστασίας και ότι οι απαιτήσεις του κράτους μέλους παροχής των υπηρεσιών δεν υπερβαίνουν τα όρια που είναι αναγκαία για την επίτευξη του σκοπού αυτού.

2. Πάντως, όσον αφορά τις ασφαλιστικές υποχρεώσεις που συναρμολογούνται σύμφωνα με τους κανόνες που

αναφέρονται στο άρθρο 13, τα κράτη μέλη δεν θεσπίζουν διατάξεις που αφορούν την έγκριση ή τη συστηματική κοινοποίηση των γενικών και ειδικών όρων των ασφαλιστηρίων συμβολαίων, των τιμολογίων και κάθε είδους εντύπων που προτίθεται να χρησιμοποιήσει η επιχείρηση στις σχέσεις της με τους αντισυμβαλλόμενους.

3. Προκειμένου να ελέγχεται η τήρηση των νομοθετικών, κανονιστικών ή διοικητικών διατάξεων που αφορούν αυτές τις υποχρεώσεις, μπορούν να απαιτούν μόνο σποραδική κοινοποίηση των εν λόγω όρων και εγγράφων χωρίς να αποτελεί η υποχρέωση αυτή προϋπόθεση για την άσκηση της δραστηριότητας της επιχείρησης.

Άρθρο 20

1. Κάθε επιχείρηση που λειτουργεί παρέχοντας υπηρεσίες οφείλει να υποβάλλει στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους παροχής των υπηρεσιών κάθε έγγραφο που θα της ζητηθεί ενόψει του παρόντος άρθρου, εφόσον υπέχουν τέτοια υποχρέωση και οι επιχειρήσεις που είναι εγκατεστημένες στο εν λόγω κράτος μέλος.

2. Αν οι αρμόδιες αρχές ενός κράτους μέλους διαπιστώσουν ότι μια επιχείρηση, η οποία λειτουργεί σ' αυτό υπο καθεστώς παροχής υπηρεσιών δεν τηρεί του κανόνες δικαίου αυτού του κράτους μέλους που εφαρμόζονται στην περίπτωση της, οι εν λόγω αρχές καλούν την επιχείρηση αυτή να θέσει τέρμα στην αντικανονική αυτή κατάσταση.

3. Αν η εν λόγω επιχείρηση δεν ανταποκριθεί στην πρόσκληση της παραγράφου 2, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους παροχής των υπηρεσιών ενημερώνουν σχετικά τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους της εγκατάστασης, οι οποίες και λαμβάνουν όλα τα κατάλληλα μέτρα ώστε η εν λόγω επιχείρηση να θέσει τέρμα στην αντικανονική αυτή κατάσταση. Η φύση των μέτρων αυτών ανακοινώνεται στις αρχές του κράτους μέλους παροχής των υπηρεσιών.

Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους παροχής των υπηρεσιών μπορούν επίσης να απευθυνθούν στις αρχές του κράτους μέλους της έδρας της ασφαλιστικής επιχείρησης, όταν οι παροχές υπηρεσιών διενεργούνται από υποκατάστημα ή πρακτορείο.

4. Εάν παρά τη λήψη μέτρων από το κράτος εγκατάστασης ή λόγω μη λήψεως ή ανεπάρκειας των ληφθέντων μέτρων στο ενδιαφερόμενο κράτος η επιχείρηση εξακολουθεί να παραβιάζει του ισχύοντες κανόνες στο κράτος μέλος παροχής των υπηρεσιών, το κράτος αυτό, αφού ενημερώσει σχετικά τις ελεγκτικές αρχές του κράτους μέλους της εγκατάστασης, λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα για την πρόληψη νέων ανωμαλιών και, εφόσον είναι απόλυτα αναγκαίο, απαγορεύει στην επιχείρηση να εξακολουθήσει να αναλαμβάνει ασφαλιστικές υποχρεώσεις, υπό καθεστώς παροχής υπηρεσιών, στο έδαφός του. Στην περίπτωση των υποχρεώσεων που αναλαμβάνονται υπό καθεστώς παροχής υπηρεσιών βάσει ρυθμίσεων πέραν των αναφερομένων στο άρθρο 13 της παρούσας οδηγίας, τα μέτρα αυτά περιλαμβάνουν την κατ' άρθρο 12 ανάκληση της άδειας. Τα κράτη μέλη φροντίζουν ώστε να παρέχεται η δυνατότητα διενέργειας στο έδαφός τους των αναγκαίων για τα μέτρα αυτά κοινοποιήσεων.

5. Οι προηγούμενες διατάξεις δεν θίγουν το δικαίωμα των κρατών μελών να καταστέλλουν τις παρατυπίες που διενεργούνται στο έδαφός τους.

6. Αν η επιχείρηση που διέπραξε την παράβαση έχει εγκατάσταση ή περιουσιακά στοιχεία στο κράτος μέλος παροχής των υπηρεσιών, οι ελεγκτικές αρχές του κράτους αυτού δικαιούνται, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, να προβούν στην εκβολή των διοικητικών κυρώσεων που προβλέπονται για την παράβαση αυτή, έναντι της εν λόγω εγκατάστασης ή των εν λόγω περιουσιακών στοιχείων.

7. Κάθε μέτρο, που λαμβάνεται βάσει των παραγράφων 2 έως 6 και που συνεπάγεται κυρώσεις ή περιορισμούς στην άσκηση της παροχής υπηρεσιών, πρέπει να είναι δεόντως αιτιολογημένο και να κοινοποιείται στην ενδιαφερόμενη επιχείρηση. Τα μέτρα αυτά υπόκεινται σε ένδικο μέσο στο κράτος μέλος στο οποίο ελήφθησαν.

8. Όταν έχουν ληφθεί μέτρα βάσει του άρθρου 24 της παρούσας οδηγίας, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους παροχής των υπηρεσιών ενημερώνονται σχετικά από τις αρχές που έλαβαν τα μέτρα αυτά και, εάν πρόκειται για μέτρα λαμβανόμενα δυνάμει των παραγράφων 1 έως 3 του εν λόγω άρθρου, λαμβάνουν κάθε κατάλληλο μέτρο προστασίας των συμφερόντων των ασφαλισμένων.

Σε περίπτωση ανάκλησης της άδειας βάσει του άρθρου 26 της πρώτης οδηγίας, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους παροχής υπηρεσιών ενημερώνονται σχετικά και λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα ώστε η εγκατάσταση την οποία αφορά η ανάκληση να πάψει να συνάπτει ασφαλιστικές συμβάσεις, υπό το καθεστώς παροχής υπηρεσιών, στο έδαφος αυτού του κράτους μέλους.

9. Η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο ανά διετία έκθεση, η οποία περιλαμβάνει συνοπτικά τον αριθμό και το είδος των περιπτώσεων στις οποίες, σε κάθε κράτος μέλος, κοινοποιήθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 12 αποφάσεις απόρριψης αιτήσεων για τη χορήγηση άδειας ή στις οποίες ελήφθησαν μέτρα σύμφωνα με την παράγραφο 4. Τα κράτη μέλη συνεργάζονται με την Επιτροπή παρέχοντάς της τις αναγκαίες για τη σύνταξη της έκθεσης αυτής πληροφορίες.

Άρθρο 21

Σε περίπτωση εκκαθάρισης μιας ασφαλιστικής επιχείρησης, οι υποχρεώσεις οι οποίες απορρέουν από σύμβαση που έχει συναφθεί υπό το καθεστώς παροχής υπηρεσιών, εκτελούνται κατά τον ίδιο τρόπο όπως και οι υποχρεώσεις που απορρέουν από τις άλλες ασφαλιστικές συμβάσεις της επιχείρησης αυτής, χωρίς διακρίσεις λόγω ιθαγένειας των ασφαλισμένων και των δικαιούχων.

Άρθρο 22

1. Όταν μια εργασία πραγματοποιείται υπό το καθεστώς παροχής υπηρεσιών, ο αντισυμβαλλόμενος πρέπει, πριν τη συνολοδότηση οποιασδήποτε υποχρέωσης, να τηρείται ενήμερος σχετικά με το όνομα του κράτους μέλους στο οποίο ευρίσκεται η εταιρική έδρα, το πρακτορείο ή το υποκατάστημα με το οποίο πρόκειται να συναφθεί η σύμβαση.

Αν στον αντισυμβαλλόμενο ή στους ασφαλιζόμενους δοθούν έγγραφα, πρέπει να περιλαμβάνεται σ' αυτά η πληροφορία που αναφέρεται στο προηγούμενο εδάφιο.

2. Τόσο η σύμβαση και κάθε άλλο έγγραφο με το οποίο παρέχεται η κάλυψη όσο και η πρόταση ασφάλισης, εφόσον είναι δεσμευτική για τον αντισυμβαλλόμενο, πρέπει να αναφέρουν τη διεύθυνση της εταιρικής έδρας.

Άρθρο 23

Κάθε πιστωτικό ίδρυμα πρέπει να κοινοποιεί στην ελεγκτική του αρχή, για τις πράξεις που πραγματοποιούνται υπό το καθεστώς παροχής υπηρεσιών, το ποσό των ασφαλιστρών χωρίς αφαίρεση της έκπτωσης λόγω ανασφάλισης ανά κράτος μέλος και ανά κλάδο I έως VI, όπως ορίζονται στο παράρτημα της πρώτης οδηγίας.

Οι πληροφορίες αυτές παρέχονται χωριστά για τις υποχρεώσεις που έχουν συνολολογηθεί σύμφωνα με τις διαδικασίες του άρθρου 12 και για εκείνες που έχουν συνολολογηθεί σύμφωνα με τις διαδικασίες του άρθρου 14.

Η ελεγκτική αρχή κάθε κράτους μέλους κοινοποιεί τις προαναφερόμενες ενδείξεις στις ελεγκτικές αρχές καθενός από τα κράτη μέλη στα οποία παρέχονται οι υπηρεσίες, κατόπιν αιτήσεώς τους.

Άρθρο 24

1. Όταν η παροχή υπηρεσιών εξαρτάται από τη χορήγηση άδειας εκ μέρους του κράτους μέλους της παροχής υπηρεσιών, το ύψος των τεχνικών αποθεματικών περιλαμβανομένων και των μαθηματικών αποθεματικών, και οι κανόνες οι σχετικοί με τη συμμετοχή στα κέρδη και τις αξίες εξαγοράς και έκπτωσης που αντιστοιχούν στις σχετικές συμβάσεις καθορίζονται, υπό τον έλεγχο αυτού του κράτους μέλους, σύμφωνα με τους κανόνες που αυτό έχει θεσπίσει ή ελλείψει κανόνων, σύμφωνα με την κατεστημένη στο εν λόγω κράτος πρακτική. Ο τρόπος με τον οποίο επενδύονται τα αποθεματικά αυτά σε ισοδύναμα και αντίστοιχα στοιχεία ενεργητικού, καθώς και η θέση αυτών των στοιχείων ενεργητικού και η εφαρμογή των κανόνων για τη συμμετοχή στα κέρδη και για τις αξίες εξαγοράς και εκπτώσεως, υπόκεινται στον έλεγχο αυτού του κράτους μέλους, σύμφωνα με τους κανόνες του ή την πρακτική του.

2. Σε κάθε άλλη περίπτωση, οι διάφορες αυτές πράξεις πραγματοποιούνται υπό τον έλεγχο του κράτους μέλους της εγκατάστασης, σύμφωνα με τους κανόνες του ή την πρακτική του.

3. Το κράτος μέλος της εγκατάστασης μεριμνά ώστε τα αποθεματικά που αφορούν το σύνολο των συμβάσεων που έχουν συναφθεί από την επιχείρηση μέσω της σχετικής εγκατάστασης, να είναι επαρκή και να επενδύονται σε ισοδύναμα και αντίστοιχα στοιχεία ενεργητικού.

4. Στην περίπτωση της παραγράφου 1, το κράτος μέλος της εγκατάστασης και το κράτος μέλος της παροχής υπηρεσιών προβαίνουν στην ανταλλαγή όλων των πληροφοριών που είναι αναγκαίες για την άσκηση των αντιστοίχων καθηκόντων τους, σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 3.

Άρθρο 25

Με την επιφύλαξη μελλοντικής εναρμόνισης, τα ασφαλιστήρια συμβόλαια που συνάπτονται υπό το καθεστώς παροχής υπηρεσιών υπόκεινται αποκλειστικά στους έμμεσους φόρους και τις οιονεί φορολογικές επιβαρύνσεις που βαρύνουν τα ασφάλιστρα στο κράτος μέλος αναλήψεως της ασφαλιστικής υποχρέωσης, κατά την έννοια του άρθρου 2

στοιχείο ε), καθώς και, όσον αφορά την Ισπανία, στις επιπλέον επιβαρύνσεις που καθορίζονται εκ του νόμου προς όφελος του ισπανικού οργανισμού «Consorcio de Compensación de Seguros», για τις ανάγκες της λειτουργίας του ως αντισταθμιστικού μηχανισμού των ζημιών λόγω εκτάκτων γεγονότων στο εν λόγω κράτος μέλος.

Το δίκαιο που εφαρμόζεται στη σύμβαση, δυνάμει του άρθρου 4, δεν επηρεάζει το εφαρμοστέο φορολογικό καθεστώς.

Με την επιφύλαξη μελλοντικής εναρμόνισης, κάθε κράτος μέλος εφαρμόζει στις επιχειρήσεις που παρέχουν υπηρεσίες στην επικράτειά του, τις εθνικές διατάξεις που αφορούν τα μέτρα τα οποία σκοπό έχουν να εξασφαλιστεί η είσπραξη των έμμεσων φόρων και των οιονεί φορολογικών επιβαρύνσεων, που οφείλεται δυνάμει του πρώτου εδαφίου.

ΤΙΤΛΟΣ IV

Μεταδατικές διατάξεις

Άρθρο 26

Η Ισπανία, έως τις 31 Δεκεμβρίου 1995, και η Ελλάδα και η Πορτογαλία από τις 31 Δεκεμβρίου 1998, απολαύουν του ακόλουθου μεταδατικού καθεστώτος:

- μπορούν να περιορίσουν τις υποχρεώσεις, για τις οποίες είναι τα κράτη μέλη παροχής των υπηρεσιών, σε αυτές που αναλαμβάνονται σύμφωνα με όσα ορίζει το άρθρο 13,
- μπορούν, όσον αφορά τα σχετικά με τις υποχρεώσεις αυτές τεχνικά αποδεματικά, περιλαμβανομένων και των μαθηματικών αποδεματικών, να απαιτούν για τον υπολογισμό, την επένδυση και την θέση τους να εφαρμόζεται η εθνική νομοθεσία τους.

Άρθρο 27

1. Όσον αφορά τις ομαδικές ασφαλιστήριες συμβάσεις, οι οποίες συνάπτονται δυνάμει της συμβάσεως εργασίας ή της επαγγελματικής δραστηριότητας του ασφαλιζομένου, τα κράτη μέλη μπορούν να περιορίσουν μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1994 τις υποχρεώσεις τις οποίες έχουν, ως κράτη μέλη παροχής των υπηρεσιών, σε αυτές που αναλαμβάνονται σύμφωνα με όσα ορίζει το άρθρο 12.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν, για μια μέγιστη περίοδο τριών ετών από την ημερομηνία που αναφέρεται στο άρθρο 30 δεύτερο εδάφιο, να θεωρούν ότι ο αντισυμβαλλόμενος θεωρείται πως έλαβε πρωτοβουλία μόνο στην περίπτωση του άρθρου 13 παράγραφος 1.

ΤΙΤΛΟΣ V

Τελικές διατάξεις

Άρθρο 28

Η Επιτροπή και οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών συνεργάζονται στενά για να διευκολύνουν τον έλεγχο, στο

εσωτερικό της Κοινότητας, των ασφαλίσεων και των εργασιών που αναφέρονται στην πρώτη οδηγία.

Κάθε κράτος μέλος ενημερώνει την Επιτροπή σχετικά με τις σημαντικότερες δυσχέρειες οι οποίες προκύπτουν κατά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, και μεταξύ άλλων για εκείνες που παρουσιάζονται όταν ένα κράτος μέλος διαπιστώνει αφύσικη μετατόπιση των δραστηριοτήτων που αναφέρονται στην πρώτη οδηγία εις βάρος των επιχειρήσεων που είναι εγκαταστημένες στην επικράτειά του και προς όφελος πρακτορείων ή υποκαταστημάτων ευρισκομένων σε γειτονικές προς αυτήν περιοχές.

Η Επιτροπή και οι αρμόδιες αρχές των ενδιαφερομένων κρατών μελών εξετάζουν τις δυσχέρειες αυτές το ταχύτερο δυνατό με σκοπό την εξεύρεση πρόσφορης λύσης.

Η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο τις κατά περίπτωση ενδεδειγμένες προτάσεις.

Άρθρο 29

Η Επιτροπή διαβιβάζει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο, σε τακτά διαστήματα και για πρώτη φορά στις 20 Νοεμβρίου 1995, έκθεση σχετικά με την εξέλιξη της αγοράς των ασφαλίσεων και των εργασιών που πραγματοποιούνται υπό το καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών.

Άρθρο 30

Τα κράτη μέλη τροποποιούν τις εθνικές διατάξεις τους σύμφωνα με την παρούσα οδηγία εντός προθεσμίας εικοσιτεσσάρων μηνών από της κοινοποίησής της⁽¹⁾, ενημερώνουν δε αμέσως σχετικά την Επιτροπή.

Οι διατάξεις που τροποποιούνται σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο πρέπει να εφαρμόζονται εντός προθεσμίας 30 μηνών από της κοινοποίησής της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 31

Από την κοινοποίηση της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιαστών διατάξεων νομοθετικής, κανονιστικής ή διοικητικής φύσεως, τις οποίες θεσπίζουν στον καλυπτόμενο από την παρούσα οδηγία τομέα.

Άρθρο 32

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 8 Νοεμβρίου 1990.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

P. ROMITA

⁽¹⁾ Η παρούσα οδηγία κοινοποιήθηκε στα κράτη μέλη στις 20 Νοεμβρίου 1990.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ**A. Δήλωση που υπογράφει ο αντισυμβαλλόμενος δυνάμει του άρθρου 13 παράγραφος 1 δεύτερη περίπτωση**

«Δηλώνω ότι επιθυμώ να μου παράσχει (όνομα του πράκτορα) πληροφορίες για τα ασφαλιστήρια συμβόλαια που προτείνουν επιχειρήσεις εγκατεστημένες σε κράτη μέλη εκτός (κράτος μέλος της συνήθους διαμονής του αντισυμβαλλομένου). Γνωρίζω ότι οι επιχειρήσεις αυτές υπόκεινται στον έλεγχο του κράτους όπου είναι εγκατεστημένες και όχι στον έλεγχο του (κράτος μέλος της συνήθους διαμονής του αντισυμβαλλομένου).»

B. Δήλωση που υπογράφεται από τον αντισυμβαλλόμενο δυνάμει του άρθρου 13 παράγραφος 2

«Σημειώνω ότι (όνομα του ασφαλιστή) είναι εγκατεστημένος σε (κράτος μέλος εγκατάστασης του ασφαλιστή) και γνωρίζω ότι την εποπτεία του ασφαλιστή αυτού ασκούν οι ελεγκτικές αρχές (κράτος μέλος εγκατάστασης του ασφαλιστή) και όχι (κράτος μέλος της συνήθους διαμονής του αντισυμβαλλομένου).»
